

Det nye Vielsesritual.

—o—

Hovedkontoret har jævnlig Fore-spørgsler ang. Vielsesritualet, af hvilke det fremgaar, at mange Kvinder ikke kender det nye Vielsesritual eller de nærmere Omstændigheder ved dette Ikrafttræden.

Vi aftrykker derfor Ritualet og skal iøvrigt oplyse, at det den 26. Juli 1912 blev autoriseret og skal indføres til valgfri Brug i den danske Folkekirke.

Efter at Lov om Menighedsraad af 10. Maj 1912 traadte i Kraft, kan de nye Ritualer (Daab, Nadver og Brudevielse) kun indføres med Menighedsraadets Samtykke og efter at Sagen har været behandlet paa et Menighedsmøde og der vedtaget af Menighed og Præst i Forening.

Til Menighedsrådet har alle Medlemmer af Folkekirken Adgang, selv om de ikke har ladet sig optage paa Listen over dem, der valgte Menighedsraadet.

Paa Steder, hvor det gamle Ritual stadig anvendes, kan et Brudepar, der ønsker at vies efter det nye Ritual, løse Sognebaand til et andet Sogn, hvor det nye er vedtaget; i dette er — som bekendt — bl. a. Ordene om Kvindens Underdanighedspligt, slettede, en Reform, for hvis Indførelse D. K. har udrettet et stort Arbejde.

»Efterdi I tilforn har lovet og tilsagt hinanden at ville leve sammen i Ægteskab og nu aabenbart bekræftet dette for Gud og for os, som her er til Stede, og givet hinanden Haand derpaa, saa forkynder jeg eder nu at være Ægtefolk baade for Gud og for Mennesker.

Saa velsigne Gud eder til at leve rettelig i Ægtestanden. Dertil bestemte han fra Begyndelsen Mand og Kvinde, idet han sagde: »Det er ikke godt, at Mennesket er ene; jeg vil gøre ham en Medhjælp, som skal være hos ham.«

Og vor Herre Jesus Kristus siger om Ægteskabets Hellighed og Ukrænkelighed: »Har I ikke læst, at Skaberen fra Begyndelsen skabte dem som Mand og Kvinde og sagde: »Derfor skal en Mand forlade sin Fader og sin Moder og holde sig til sin Hustru, og de to skal blive til ét Kød. Derfor, hvad Gud har sammenføjjet, maa et Menneske ikke adskille.« Selv var vor Frelser Gæst ved Brylluppet i Kana, og aabenbarede der sin Herlighed, og hans Kærlighed til

Menigheden er det kristelige Ægteskabs høje og hellige Forbillede. Derfor skal I vide, at Ægtestanden er Gud tækkelig og af ham velsignet.

Udvis da som kristne Ægtefolk al god Troskab imod hinanden, baade i gode Dage og under de Byrder, som Gud for Syndens Skyld har lagt paa Menneskelivet ogsaa i Ægtestanden; og læg eder under eders daglige Samliv Skriftens Formaning og Trøst paa Sinde, naar det hedder: »Sig altid Gud og Faderen Tak for alle Ting i vor Herre Jesu Kristi Navn«. — »Vær ikke bekymrede for noget, men lad i alle Ting eders Begæringer komme frem for Gud i Paakaldelse og Bøn med Taksigelse Og Guds Fred, som overgaar al Forstand, skal bevare eders Hjerter og eders Tanker i Kristus Jesus.« — Bær hverandres Byrder og opfyld saaledes Kristi Lov! — »Ifør eder som Guds udvalgte, hellige og elskede inderlig Barmhjertighed, Godhed, Ydmyghed, Sagtmodighed, Langmodighed, saa I bærer over med hverandre, og tilgiver hverandre, dersom nogen har Klagemaal imod nogen; ligesom Kristus tilgav eder, saaledes ogsaa I! Men over alt dette skal I iføre eder Kærligheden, hvilket er Fuldkommenhedens Baand.«

Men dersom Herren ikke bygger Huset, arbejder Bygningsmændene forgæves. Derfor vil vi bede Gud om Velsignelse over eder og sige af Hjertet:

Kære himmelske Fader! Giv denne Brudgom og Brud Naade, Lykke og Velsignelse baade til Sjæl og Legeme. Giv dem at elske hinanden med trofast Kærlighed og at tjene dig oprigtig i alle Ting, saa at de maa leve som dine kære Børn, og engang samles hos dig i de evige Boliger!

„Kvindernes Bygning“.

Tale paa Vers, holdt ved Festen i Rønne.

—o—

Prinsesse, „Kvindernes Bygning“ som Tornerose sov i Mismods skumle Tykning i Tvivlens Tjerneskov, — en Heks, det gustne Overlæg, den graa Nødvendighed, dvalebandt den Skønne, mens Aar og Dage gled.

Da tænkte danske Kvinder: Vi bygger i vort Land Haand i Haand med Søstersind vort Hus, saa godt vi kan. Vi ejer ikke Penge, — naar har vel Kvinder dem? — men Hænders Flid og Villiers Ild skal rejse os et Hjem.

Trods Modstands stingende Tjørne, de kækt sig ryddet Grund, og lyst sig hæved Huset paa Vang ved Sø og Sund, — kun Bindingsværk var Muren, og Taget lagt af Straa, men lunt bag klare Ruder laa hundred Kamre smaa.

Mod alle Verdenhjørner — Mols, Skagen, Fanø, Møen — stod fikse smaa Karnapper med Udsigt over Søen. Bornholm fik sig et Vagtaarn paa Klippen, stolt og frit, — der bor et Folk derinde støbt som Taarnet i Granit.

Dansk Kvindesamfunds Bygning blev rejst ved Livets Magt, og tusind varme Hjerter har Sten til Huset bragt. Murskeen ej vi slipper, her maa langt mere til, — dog Evnen, véd vi, vokser hos den, som tror og vil.

Men, se, vort levende Samfund, i Arbejd vokset frem, fortjener nu at eje sit eget ydre Hjem, — saa ned med alle Hekse, lad os faa Kransen hejst, faa Tornerose vækket og Kvindernes Bygning rejst!

C. M.

Artikler og Meddelelser, som ønskes optagne i Bladet for d. 15. i Maa-neden maa være Redaktion i Hænde senest d. 5., — for d. 30. senest d. 20.